

<p>VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész evre 6 frt.</p>	<p>Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.</p>	<p>Pest, június 30. 1872. 27 szám.</p>	<p>GYŰJTŐKNEK 3 é. előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.</p>	<p>Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.</p>
---	--	--	--	---

Ludas Matyi eredeti távsürgönyei.

A török szultán Bernát Gazsit az ismeretes pénzkirályt aziránt kereste meg, hogy hajlandó volna e a diván számára 1000 millióig kölcsönt nyitni, és ha igen minő feltételek alatt?

Bernáth Gazsi kész a kívánt kölcsönt megkötni, de csak azon feltét alatt, ha ez özveget a diván soha vissza nem fizeti.

Kerkápoli pénzügyminiszter késznek nyilatkozik Kossuth hirlapi cautionját kiadni, ha a reá igényt tartó nagyférfiu egy német nyelven fogalmazott s 5000 ftnek megfelelő bélyegekkkel ellátott foytamodványt nyújt be érte.

[Ghomscharster Diener !

IX. Pius ő csalhatatlanságának Rómába.

„Isten után egyedül azon önfeláldozó buzgalom folytán, melyet a szentendrei kerület Deák-párt tulnyomó része kifejtett, elértem az ohajtott eredményt. Ad majorem Dei gloriam ultramontán képviselőnek megválasztattam. Deo gratias!

Albert A-ponyi.

Nagy magyarok.

Marx! Fröhlik! Zmeskál! Uhlarik! Falk!
Hedry! Divald! Toszt!
Jendrassik! Krajcsik! Bézsán! Nehre-
beczki! Schmausszal!
Mind mamelukk hős és mint ilyen csak jogokat foszt,
Drága hazám! így sáskahad ellen győzöd e szusszal?

A trakta.

Pulszky Guszti még programbeszédekor ígéretet tett párthiveinek, hogy megtisztelő bizalmukért, melyet iránta tanusitanak, a választás után is meg fog emlékezni. Ezen ígéretet kortesei aztán oda magyarázták a nép előtt, hogy lesz olyan traktálás a Guszti urfi megválasztása után, minőt még nem látott Szécsény!

Az ígéretet be is váltotta Guszti urfi, mert egyhangulag történt kikiáltatása után, — mivel a balpárt az ismeretes nógrádi gyalázatos kiegyezkedés miatt feléje sem nézett a szavazásnak — nem akarván a kastély termeit érdemes választói által bepizskoltatni, az „Oroszlány“ című korcsma udvarán lévő koci állás alatt egy óriási trágyadomb közelében állította fel az étkező asztalokat.

A fényes banquetre meg is jelent vagy ötven darab kiéhezett bocskoros atyafi, fogyasztván savanyu pofával a drága briuzaturót és a rabvallató lörét.

☞ A január—júniusi féléves és ápril—júniusi negyedéves előfizetés e számmal lejárván, kérjük az előfizetések mielőbbi megújítását.

Szabadkai krónika.

Matyi bácsi! Nos mit mondtam!? Nem-e megjövendölém a multkor, hogy szegre akasztjuk szürét a közösügyes politikának?! Ugyis történt. — Az első választókerületben buk fencet vetetta a családi kérdés; a másodikban pedig esz madiát fogott az almási királyi járásbíró ur ő Szikrasága!

A példabeszéd azt mondja: „sokszor a kis szikrából nagy tűz szokott kerekedni.“ — Azonban a mi követválasztásunk azt bizonyította be, hogy a szikrából hamu szokott lenni. — Sajnáljuk, hogy ugy történt, de most az egyszer nem tehetünk róla.

No de ne busuljon Herr von Szikra Matyó! megörökítem én az ön nevét a regényirodalomban à la Sue, pl. „egy bolygó követjelölt“, vagy ha jobban tetszik „a házaló Candidatus“... s így a mit ön vesztett a vámon, azt megnyerheti a réven. — Különbön vigasztalja magát Deák principálisának mondatával: jelöltnnek lenni már magában megtiszteltetés — ha mindjárt valaki ön magát jelöli is ki... és megbukik...

Lám az az ön Louis fivére már praktikusabb ember, a ki azt mondja: „az összeírás csak akkor törvényes és a választás csak ugy érvényes, ha Antunovics győz(?) Valóban ritka testvéri szeretet!

Hát Lénárd főispán hogyan referált Tóth Vilinek? Kegyelmes uram! Mi ugyan esufosan megbuktunk, de azért a Deákpárt Szabadkán többségben van, a mi az én kiváló érdemem...

De a Herr von Miska bácsi nem tágit, s egyre követeli, hogy a balpárt meszelje be kormos házát... Meglesz... de csak aratás után!

Körpeles
representant.

Szent apróság,

ajánlva a „Magyar Állam“-nak.

... Még kis fiu voltam, édes apám s anyám megunták már a sok veszélyt velem, kapták magukat és elcsaptak mórest tanulni nagy anyámhoz.

Nagy anyám egyedül lakott az egész házban, még szolgálója se volt, a házi dolgokat egy vén szomszéd asszony végezte el, a grószmama pedig egész nap imádkoztatott, ez volt időtöltése, s engem is ily jámbor foglalkozásra akart szorítani, de persze sehogy se sikerült.

Az egész falu ugy ismerte nagy anyámat, mint valami félig szentet, s nem is járt hozzá senki egyébért mint valami vigasztalásért, ha keserűségben volt, vagy ügyes, bajos dolgaiban jó tanácsért.

Egyszer azonban másért is csaptak vizitet.

Nagy péntek reggelén körülbelül két óra tájban valami zörgésre ébredtem föl, s a mellék szoba ajtajáni kulcslyukon keresztül világosságot vettem észre. Én gyerek eszemmel mindjárt bajt gyanítottam, s csöndesen

elébredt ttem nagy anyámat; magam pedig — még akkor nem tudva mi a félelem, — oda lopózkodtam a kulcslyukhoz s lestem át a másik szobába. Két atyafi ugyanesak pakolt; s minden zsenirozás nélkül rakták zsákra az ezüst evőeszközöket, gyertyatartókat, kötöztek csomóba mindent a mi csak elvihető volt, még boldogult nagy apám ezüst gombos mentéjét is, s az almáriom mellett adogatták a falon keresztül, melyet kiástak kifelé.

Megismertem miadkettőt, egyik a falubeli sekrestyés, másik egy béres legény volt; a béres, miután már minden betakaríthatót bepakoltak, egy kis fali fülkét is észre vett, s ezen szavakkal „az a vén boszorkány tán ide rakta aranyait“ kinyitá, de nem volt benne egyéb, mint egy egész sonka, s néhány pogácsa.

Már nyult feléjük, midőn a sekrestyés ijedten kapott kezéhez, s e szavakkal korholta le „hozzá ne nyulj te istentelen! ezen szent böjtnapon mernél é zsirosat érinteni? azért a jó isten is megbüntetne.“ — Becsapta a fülke ajtaját, s eloltván lámpájukat kibujtak az általuk kilyukasztott falon.

Nagy anyám az egész idő alatt mozdulni sem mert; tán jobban féltett még engem, mint saját magát, s nem akarta semmikép megengedni, hogy kimenjek s lármát üssek; de én nem törődve aggodalmaival, hirtelen magamra rántám kabátomat, s mezitláb a hideg éjszakában elszaladtam a szomszédokat fölébresztteni. A szomszédoknak szerencsésen sikerült még melegében rajtakapni a jó keresztényeket, a mint a ezinteremben osztózkodtak a ragadmányon; dühösen védték magukat, s csak egy-pár feléjük fordított puskacsó birta rá őket a megadásra. Mindegyiknél volt öl eszköz, éleskés és töltött mordály, s szükség esetén gyilkoltak volna is; de a zsirosat rablás közben még sem ették meg.

Nem de szent Lonkai Antal! megható példája ez, az igazi keresztényi vallásosságának?!

Sziporkák.

Boldogult Erdélyi János még a forradalom előtti időszakban dráma bíráló választmányi tagnak választatván meg, — egyszer a beérkezett pályaművekről jelentést tett, — s ezen jelentését, a lapokban is nyilvánoságra hozta, aláírva a jelentést a maga módja szerint, t. i. hogy Erdélyi János, dráma bíráló választmányi tag.

Azokban valami impertinens szedő egy betűt ki hagyott a hivatalos minőséget jelző szóból, — s az egész dolog ekként lett kidrúkolva, hogy:

Erdélyi János,
dáma bíráló választmányi tag.

Petőfi egykor regényt írt — ezen cím alatt: A hóhér kötele.

Egy jó, kebelbeli póéta barátja aztán, tekintve már az akkori időkben is a kötni valóknak nagy létszámát, a következő epigrammot rögtönözött e regényre:

„A ki megérdemli, ha ebből mind venne:
Petőfi barátom, millióner lenne.“

Valami komédiásféle ember jelent meg egyszer egy faluban, s miután a vendéglőben nem kaphatott helyet az ő büvös mesterségének produkálására, egy özvegy asszony adott neki szállást, hogy mutatványaival ott mulattassa a nagyérdemű falusi közönséget.

Ezt azt özvegy asszonyt Kabainé-nak hívták.

Mint hogy azonban még abban a régi boldog világban egy embernek kellett végezni az előadást, és a meghívást is, — legkevesebbet sem zsenirozván magát a jó komédiás ur, maga ment publikálni a faluba azt a nagy és tüneményes dolgot, a mi Kabainé házában történni fog. A komédiás azonban, mint rendszeren történni szokott — német volt, s így következőképp publikálta ki a leendő előadást:

„Duddára adadig minten emperneg, hogy az én csegélygis dehetsékempől esdére gomédia lesz Gabainé.“

Kabainé éppen arra ment mikor ez a szerencsétlen német ezt a bolond históriát hirdette. Iszonyu méregbe jött, — s azt mondá a komédiásnak:

— Lesz ám komédiád az anyádnak a hetvenhét rébbe csavarodó — micsodája, — de nem én.

Koldus próba.

Zemplén megyében Szina község nagy bucsujáró hely volt hajdanában, persze roppant sok koldus is látogatta, mint minden bucsut. Volt e községnek egy birtokosa a híres Roll, ki igen szerette volna, ha a koldusok sáska serege megkímélte volna a falat azon irgalmatlan jajgatások és kiabálásoktól, melyekkel a bucsujárók sziveit meg szokták indítani. Egyszer egy bucsu előtti napon özvegyüjteté az egész koldus csapatot, s a falu alatt egy árkot vonatott s mindegyik koldusnak, ki ez árkot átugrotta 5 forintot ígért.

Lett erre az ígérethez a koldusok közt vetekedés, mindenik produkálni kívánta ugró tehetségét s igen kevés koldus maradt, a ki az árkot át nem ugorhatta.

A melyik koldus aztán átugrotta az árkot, az kapott 25 botot; a melyik pedig át nem tudta ugrani az megkapta az 5 frot., mint valóságos nyomorék.

Sásdi sás.

A Sásdi kerületben nagy ur Szily szolgabíró, ha nem nagyobb, de legalább is van akkora mint Gooecz Gyula a mohácsi szolgabíró.

Itt történt Sásdon, hogy Siskovits urat nem lehetett volna másképp megválasztani, csak is erőszakoskodás és a kevés számú jobboldali szavazók, egynek kétszer, háromszor leszavaztatása folytán.

A többszöri szavazás legnagyobb bizonyítékát szolgáltatotta egyik választó polgár, ki e szavakkal állott a szavazatszedő bizottmány elé:

„Aztán teins urak! nekem ám több jussom van bort inni, mert én már negyedszer szavazok.“

És midőn az ellenzék ily szemtelen eljárásra figyelemztette a bizottságot, Szily szolgabíró ur kidülesztett mellette harsogá:

„Én rendeltem ezt el, ennek így kell lenni.“

Snasz Kari-féle kadenciák.

Híres egy pecsovics megye az a Nyitra.

Kapuit csupán csak mameluknak nyitja.

Te sem vagy ám külön Nyitránál Torontál!

Hazánk alkotmányán igen sokat rontál.

Torontálnak méltó párja lehet Temes;

Ebben a mameluk s pecsovics tetemes.

Minő volt, olyannak maradt mostan is Hont,

Megverte az isten ily megyével a hont.

Egy titkos szavazó lap.

Éljen!

Éljen!

Éljen!

Kautz Gyula,

szab. kir. Győr városa követe!

Fáy Ignác

magy. kir. első foly. törvényszéki irnok.

Éljen!

Éljen!

Ebből a magy. kir. első foly. törvényszéki irnokból ugyi Kautz ur! már csak lesz aztán magy. kir. másod. foly. törvényszéki tiszteletbeli fogalmazó?

Bizony is! en megérdemli.

Thajsz kapitány

Komikus képes ballada.

Ezernyolcszáz hetvenhetedik évbén
Történt Buda-Pesten az ország szívében,
Pestnek és Budának nagy gunyakajára —
A mit Ludas Matyi veszen most lantjára.

Édes olvasóim szómra figyeljeteK,
Furcsa históriát regélek én nektek . .
Azaz hogy nem rege, hanem szent igazság —
A mit most elmondok, ez a nagy pimaszság.

Követválasztás volt,
Azaz lett volna csak,
Mert mostan választó
A tárca és a csap. —
Kinek Krisztusa volt,
Annak voksa is lett.
Igy aztán a számár
Nyert az okos felett.

A „Therézienstadt“
Nevezetes város . .
Itten lakik Török
Az apatyikáros,
Itten Belicai
A mézes kalácsos . .
S ezeknek barátja,
Tens Radoca János.

Ez a bus prókátor
Azt vette fejébe:
Hogy beillenék ő
A követi székbe.
S e mániájában . .
Bámulj Pest és Buda!
Ugy felfutta magát
Akár egy börduda.

És ez a hortentum
Képzeld csak barátom!
Megragadt mint kullancs
Meg a Deák-párton!
S oly hazafi ellen
Szállott ki a sikra:
Kinek gyöngyeiből
Nincs benne egy szikra.

Pest-terézvárosa,
Hol Radocza lakott
Két ellentáborra
S pártra így szakadott.

A jobbpartiaknak
Egy mamelukk kellett.
Az ellenzék maradt
Jókai Mór mellett.

Peti suszterinas.

Az már természetes, másképp nem is lehet.
Ellenzéki minden suszter, szabó-gyerek.
Ezeknek nem lehet befogni a száját.
A mi tilos, azt még jobban kiabálják.

Szabad Pest városa főkapitányának
Mint a kormánypárti Radoczaistának
Nem volt inye szerint, hogy Csirizes Peti . .
A király utcában Jóka it élteti.

Hah! dühös lázadó!
Te petroleumőr!
Támad rá vitézül
A csend béke rendőr
Szélbál forradalmár!
Dühös kommunista .!
Hát még te merészelsz
Lenni Jókaista?

És bős haragjában
Nagy fringijával
Nagy fringijának
Fényesebb lapjával . .
A nagy publikumnak
Két szeme láttára!
Nagyot huz a Peti
Püspök falatjára.

„Csak azért is éljen
Éljen a Jóka!”
Kiált csiriz Peti
S Lexi drabantjai
Ugy üzik úgy hajtják
Merre inalt, szaladt —
A Peti gyereket,
Mint koppó a vadat.

Már már csaknem utol-éri Tajsz kapitány,
Midőn átvillan egy eszme Peti agyán,
Látva, hogy különben aligha menekszik,
Üldözője előtt négykézlábra fekszik.

Peti taktikája pompásan sikerült . .
Mert a kövezeten Lexi úgy elterült . .
Petrohos nagy hasát — mit hizlal naponta —
A nagy explosio majd hogy szét nem nyomta.

Thajsz Lexi kinjában rettentően óbégat:
Utánna . . utánna . . bitang nyomorék had.
Hozzátok elébem élve avagy halva,
Különben mindnyájan meg lesztek vasalva.

Utteu! a fogdmegek lefülelik Petit,
És nagy triumphussal maguk közt léptetik;
Bedugatván Thajsz két napra dutyiba . .
Ezért drukkoltattam őt ki a Matyiba? .

Európa elragadtatása.

— Látványos komédia. —

Midőn Jupiter a szüz Európát. Agenor phoeniciai király leányát, bika alakjában elragadta.

(Vége.)

Majd derék paripájának
Jó abrakot adatok . .
Mig majd a kisasszonykának
Többekkel szolgálhatok.
Addig akár itt ledüljünk
A ligetek völgyibe . .
Akár amoda leüljünk
A rózsák sűrűibe.
Mint otthon, itt úgy viselje
Magát a kisasszonyka,
Nincsen itt kitől szégyelje
Magát ne genirozza.
Vesse le azott ruháját,
Szárassza meg mindenét . .
Strimpflijét és viganóját

— — — — —
Én szoba leány képibe
Tiszta szívvel szolgállok . .
S tán a kisasszony ölébe
Majd jutalmat találok.
Ennyi sok szép kérésére
Finom gavalérjának . .
Megesett szive végtére
A piruló kis lánynak.
Itt következett már java
E kis historiának . .
Teje, méze, borsó, sava,
Ezen komédiának.
De nem merem kimondani
Mert félek a papoktól,
Ha megtalálják hallani
Isten mentsen azoktól!
Azért csak rövid summában
És elhagyván belőle
A mi nem szép, és magában
Azt említem felőle:
A nymphák előuszának
E dolog látására . .
S mindnyájan rábámulának
Jupiter munkájára;
Sok csaknem agyon nevette
Magát, sok elpirula . .
Némelyik szemét befedte

És más felé fordula.
Itt a szerelmes scénának
Az este végett vetett, . .
És a nagy Európának
Nagy neve így született.
Jó hogy az ártatlanságnak
E tolvaja elveszett,
S nem adunk a csalárdságnak
Hódoló tiszteletet. —
Ma is emberi formában
Bikák oly sokan vagynak
Kik a bujaság nyomában
Barom módra rohannak.

Adomák.

Szörnyen szidta, mocskolta és gyalázta egymást a Duna partján két kofa.

Tengernyi népség vette őket körül, nézni ezt a gyilkos mulatságot.

Egy suszter inas is oda furakodott a tömeg közé, hogy lássa mi történik ott a központban.

Épen egy tál csiriz volt nála.

A mint így aztán viaskodott a két kofa egymással, az egyik annyira dühbe jött, hogy a másikkra kiöltötte nyelvét.

A suszter inas éppen háta megett állt, s a mint úgy kedélyesen meregette nyelvét, végig huzza azon a csirizes kanalat, mondván:

Igaza van néni!

Erre a másik kofa, a közönséggel együtt elkezdett iszonyuan nevetni.

Az inas csak hamar oda surran, ennek is a háta megé, s midőn éppen a legnagyobb örömben áradozott ellenfelének boszuságán, — ennek is végig huzta a száján a csirizes kanalat — mondván:

— Magának is igaz a van néni!

Évekkel ez előtt a kecskeméti református templom tornya megrongálódván, ki kellett reparálni.

A munkához igen sok napszámos kellett, a kik gépezet hiányában az álványra a téglát, és maltert felvigyék.

Többek között egy cigányt is alkalmaztak.

Ez is cipelte fel a maga módja szerint az álványra a téglát, meszet, szóval az anyagszereket, a mikre a munka folyamában szükség volt.

Egyszer azonban a cigány a mint menne föl

az álványra, és nagyon nyögne a teher alatt, — megbicsaklik a lába, — s puff! le zuhan a magas álványról.

Abban az irányban azonban igen sok homok volt rakásra hordva a készitendő malterhez.

Éppen ennek a homoknak a központjába esett a cigány.

Már a körötte állókban mind meg fagyott a vér, — csak a cigány nem jött zavarba. Sőt mielőtt még térdig bele zuhant abba a homoktengerbe, csipejére tette kezét, s azt mondá a körötte borzadózóknak :

— No bibastok! meg mérnétek e ezt tenni?

Pörkölt cupákok,

(azaz szavazó pálcikák.)

Tragoedia 2 ládában és 5 futkosásban.

Drágalátos személyek.

Kovász Zsigó	}	a pénzosztó párt küldöttje.
Jakhem Lorenc		ennek pumija, akkora mint Babszem Jankó, és szinte kicsi hija, ő is pénzért ugatna — ha tudna
Csuka Misa,		paraszt fiskus, 50 frtért zsidóvá lett, és a fentnevezett pumival együtt morog.
Pince Pali		szinte paraszt, kémül szokták a fentebbiéik használni — bére 50 frt,
Egy kath. káplán		von Berczel, alkotmányos priv. cupák pörköltő. A menyecskékre nem haragszik, még ha baloldaliak is.

A történet színhelye Alpár-Abonyi kerület. Idő: most.

Első futkosás (pumi és fiskus).

Jakhem Lorenc (a már borteli hívekhez). Tehát thisztelt választhók! tüntessétek ki magatokat, ha majd eljün az a mi derék khortեսünk Kovász Zsiga; mutassátok meg, hogy különben thodjátuk elfogadni öthet, ki szegin csunka képviselünkhet Márjásit helyettesíti, mint azukh a kuldus baloldaluakh. Lesz pinz, bor, pecsenye, szivar (Csuka Misa közbekiált: még menyecske is!) hanem azthán kiobáljatuk hogy „Éljen.“

Második futkosás.

Csuka Misa (a falu végén) Ahol jön ő keme tens Kovász Zsigó! látják? no éjen! (A kocsit megérkezik. Éjen! Kovász Zsigó röhög.)

Kovász Zsigó: Nohát meghoztam a vásárt is, t. választottak, most már beláthatják, hogy csak előnyöket akarom önöknek. (Köszönjük. Éjen). (Egy valaki magában: én most kitüntetem magamat a nép előtt, mivelhogy tegnap tutornak megválasztottak. Elfogadom őt a község nevében. (Megteszi.) — Ezután Kovász Zsigót 3 paraszt-cigány hegedükonzásával bekisérik a községházához.)

Kovász Zsigó. Tisztelt polgártársaim! Ugy hiszem nem kell először öneknök magyaráznom a jobb- és balpolitikát. Mert mint mondám: a balpárt a szív, a jobb — az ész. — Ész nélkül megél-e valaki, ha szive ver is? vagy szív nélkül megél-e, ha esze van is! (Éjen!) De tu-

dom, hogy vannak számosak, kik inkább hiszik a balpolitikát; mert ha jobboldali kortes mondaná: megvénült a falu bikája, tegyünk össze pénzt, és vegyünk másikat, nem hinnék; de ha a baloldali azt mondaná: ne vegyünk hisz az öreg bika tegnap kettőt bornyazott: azt elhinnék. Igy van ez hm! (ittén belesül a dictióba, a nép nevetés közt széteszlik. — Az a bizonyos hang éljent kiált. — Látván Kovász Zsigó, hogy itt már szóval — nem boldogul, tárcáját mutogatja. (Új összesereglés.) A pumi visszahajtja a szétszaladt juhokat.)

Kovász Zsigó: Tisztelt barátim! Ime itt van 200 forint, üljék meg a vásár multságát! (Erre kimegy a néppel Árpád híres várára, és hol tánc sohasem történt — azon szent helyet ilyennel megfertőzteti. Az összesereglött menyecskéket megcsókolja, és az ilyennek 10 frtos bjegey a jutalma, — a kis gyermekeknek amiért Márjásit éltetik 50 kr. a még nem születetteknek 20 kros dukál.)

Harmadik futkosás.

Lorenc: Thodjanak: ha a pinzt elveszik, és mégis bolpártro szovaznakh, lesz utt egy beszilő gip a ki aztot felfüdüzje! De ha hüsigenesen megmorodnak, lesz pecsenye bor, pálinka, szivor, (Csuka Misa közbekiált: még menyecske is!) Holnaph dilre indolorkh, Éljen a Márjás!

Negyedik futkosás. (Abonyban.)

(Zsidó Tőjinc, a tisz tojtesz, elbukik, pedig amugy sem látszit ti az emberet tőzül.)

Egy hang: hát ez a jordán mit akar itt? hisz szava siucs, mégis hogy heneceg. (Tőjinc szijvjög fatad észkőnjő g hod nebántszák, szoha szem kolteszkeedik többé.) Csuka Misa, szeretne csukává lenni, hogy meg ne nyuzhassák, — de még sem, mert megsütnék. A tisz tojteszszel elillan.

Kovász Zsiga, (a szavazás folyamataiban): látom, hogy hiába minden, több volt a kit nem, mint a kit meg lehetett vennünk részünkre; ő te Ördög Gyula, mit is tegyek már buktásodra? Már nem bánám, ha nem bukna is, csak Márjás lenne a követ; no talán csak valamit tervezhetek, csak találkozik majd ki véghezvigye azt, hogy ez a választás elhalasztassék, addig talán majoritást is szerezhetek a következőre. (El).

5. Futkosás (a szavazásnál).

A tisztelendő káplán ur (magában). Majd megmutatni én, mint a Dabason, mit tudja én csinálni. (bemegey a szavazó szobába; ott körültekintvén, a tisztelendő káplán ur észreveszi, hogy egészen egyedül van, a szoba pedig ablak nélküli, félhomályos, szenvedélyes határtalan tűzbe jön). Och te jó volna ittend ety kis sváb nénecske; Och miért nem lehetni ity a Bertzelbe szavazni? De poltok volna én! (odalép a ládához, mely általa érintetvén tűzétől lángba borul, szint' azon páleca (votum) is, melyet kezében tart vala.) Heilige Mária, Mutter Gottes, ora pro nobis! Amen! (el).

Egy szavazó: (kijön) Jaj uraim valami ropog a ládában! (rettentő zürzavar; a ládát felbontják; a cupákok vége el van rágva, azaz hogy égve; a káplán ur, valószirüleg bőrét féltvén, utcu reverenda! . elkezd futni és fut fut Alpárig.) Máriási pedig elbukik.

Diskurszus Icíg és Mihály gazda között.

hogy krisztussok legyen, ha még eddig nem volt.

Mihály: Hát hitte volna azt a szomszéd! hogy Ivánka megbukjék szent Endrén? hát van azoknak a szentendreieknek krisztussok, hogy egy ultimot választottak képviselőjükül?

Icíg: Gatt über de Welt! hiszen épen azért választották meg a her von Apponit, thodja kend,

Előfizetési felhívás.

A nyomdai költség és papír-árnak több mint 40 százalékkal felszökkenése folytán, kénytelenítette vagyok a „Népszava“ előfizetési árát az eddigi 4 forintról 6 forintra emelni.

Azt hiszem, felesleges magyarázgatnom, hogy míg az igen tisztelt előfizetők erszénye, ezen negyedévenkint 50 krajczárralí árfelemelést alig érzendi meg, addig az összes előfizetőktől bevett összeg lapom fennállását, teljesen biztosítja.

A „Népszava“ minden más politikai hetilapok között a legrégibb. Valódi 48-as ellenzéki néplap. Szilárd, elvkövetkezetes volt eddig, a leendő után is. Bővebb ajánlgatásra nem szorult. Kinek megérte a 4 frtot, megéri annak a 6 forintot is.

Folyó évi július hótól kezdve tehát:

A „Népszava“ előfizetési ára:

egy évre	6 frt.
félévre	3 frt.
negyedévre	1 frt 50 kr.

Ennek következtében kérem azon igen tisztelt magán egyéneket, és olvasó testületeket, kik jelen árfelemelés tudomása előtt a f. évi július—septemberi negyedre vagy július—decemberi félére a régi taksa szerint tették

megrendeléseiket, sziveskedjenek az előfizetést után pótolni a jelzett összeg erejéig, különben csak a beküldött összeg lejártáig fogják venni lapjaimat.

Az előfizetés legcélszerűbben eszközölhető **postai utalványon**, melynek bérmentesítése 10 frt összegig csak **öt** krajcárba kerül.

Tapasztalván, hogy igen sokan, kik a „Népszava“nak és a „Ludas Matyi“-nak is előfizetői, megrendeléseiket két külön utalványon teszik, figyelmeztetem a nagyérdemű közönséget, miszerint **mindkét lapra egy utalványon** tehetik a megrendelést, miután egy kiadóhivatala van e két lapnak, s ez által is öt krajcár felesleges kiadást gazdálkodnak meg.

Külön előfizetési ivatek ezuttal nem küldök szét. A tisztelt gyűjtők e nélkül is eszközölhetik a gyűjtést két oly régismert lapra, mint a „Népszava“ vagy „Ludas Matyi“.

Gyűjtőknek **öt** előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálók.

Az előfizetési pénzek (postai utalványokon vagy levelekben) küldendők a kiadóhivatalba.

Pest, Városháztér 6. szám alá.

Mészáros Károly,
szerkesztő és kiadó laptulajdonos.

Jelen számunkhoz mellékelve van a „Gyors Posta“ napilap és a „Szabadság mint Népszázslója“ című hetilap előfizetési felhívása.

ERDŐSI REZSŐ

ajánlja a nagyérdemű helybeli és vidéki közönségnek, a **kerepesi uton 3-ik szám** alatt, a „Pannónia“ vendéglő átellenében jól berendezett

fényirdáját.

Felvételek történnek naponként, még borus időben is:

reggeli 9 órától délutáni 5 óráig.

Készülnek: vizitkártya-, Erzsébet-, és albumba-
való-, valamint életnagyságu-, chromo-, aquarell- és anilin-képek, — úgy szinte olajfestmények is.

Az árak a lehető legjutányosabban számíttatnak.

Minden létező
állampapírok, elsőbbségi
kötvények, sorsjegyek,
vasut-, bank- és ipar részvényeknek
vétel, eladása, valamint elcserélése.

Szelvények beváltása.
A cs. kir. börzeni bizományok
készpénzfizetés vagy 10% előpénz mellett
teljesíttetnek.

Mindennemű sorsjegyek
havonkénti részletfizetés mellett — 5 ftól
felfelé — eladatnak.

Rothschild & Comp.

Opernring 21.

Bécsben.

minden huzásnál érvényes

20-ad részvényjegyek

minden további utánfizetés nélkül.

az

1839. cs. k. osztr. államsorsjegyre 10 ft.

1860. cs. k. osztr. államsorsjegyre 8 ft.

1860. cs. k. osztr. államsorsjegyre 8 ft.

1874-ki magyar jut. sorsjegyre . 7 ft.

1870-ki török vasuti sorsjegyekre

(36 huzásnál érvényesek) . 4 ft.